

Epänormaaliutta

Yksitoikkoinen sointukuvio soi korvissa, kun poljen mäkeä alas. Musta paita ja reisitaskuhousut, mutta maihinnousukengät tekevät seuraavasta ylämäestä raskaan. Sitä haluaa vain olla rauhassa. Yksinäisyys ei ole surua, vaikka luulisi – vaan hiljaisuutta, ajattelua.

Muistan. Vuosikymmen ja kesä alussa. Leikattiin pää kaljuksi ja puettiin harmaakuvioiset housut. Partakone tukossa, joten lopulta tarvittiin saksia. Kesätukka, kiljua ja keskikaljaa. Aina paistoi aurinko ja kaapelista näkyi koko maailma. Sitä huomasi olevansa erilainen, vaikka joskus haluttikin mukaan valtavirtaan. Olisiko kaikki ollut jotenkin helpompaa? Luultavasti.

Äidin ompelemat maastopaikat farkkujen polvissa olivat hienot. Kampaus erikoinen ja musiikki matalaa – hidasta, pimeää. Pakoa ja kapinointia normaaliutta vastaan. Itse tekemistä ja tutkimista. Oma lehti, oma musiikki, oma ohjelma, peli, kirja, ajatukset. Musiikki vaihtui nopeammaksi, kovemmaksi ja viimein hidastui, rauhoittui miltei unenomaiseksi.

Aikuisenakin on vaikea ymmärtää miksi pitäisi saada valmista, kun voi tehdä itse. Miksi ohittaa kaikki hauskuus ja mielenkiinto, joka syntyy tyhjästä. Ei se ole omaa, jos käyttää muiden. Ilman riippuvuuksia tyhjästä syntyy jotain. Luulin olevani umpikujassa, koska harva ymmärsi. Kannatti pitää suunsa kiinni ja tyytyä tarkkailemaan. Säästyivät monelta.

Ehkä liika paine väsyttää. Kun rimaa nostetaan, mikään ei lopulta riitä. Aina voi suorittaa paremmin, nopeammin. Pakko pyrkiä korkeammalle ja kovaa. Laittaa ajattelemaan elämää, uskontoa, uskomuksia. Asiat alkavat tuntuvat järjettömiltä. Omia harrastuksia ja aikaa arvostaa enemmän.

Muualla ymmärsivät ja kyselivät. Kertoivat mitä tein, kuka olin. Oli hieman kiusallista lukea itsestään, mutta kukaan täällä ei tiennyt, tai välittänyt. Ehkä sitä sittenkin osasi jotain. Haastattelupyynnö saarivaltakunnan tietokonelehteen lämmitti – muiden harrastajien tunnustukset ja myönteisyys aina.

Harvan tekemisistä väiteltiin kanadalaisen peruskoulun pihamaalla. Saavutus sekin. Nauratti.

20.03.2017 Mika Keränen